

Krzysztof Walenta

Złotów

Informator Archeologiczny : badania 1, 124

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z Ł O T Ó W,

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Koszalinie

Badania prowadził mgr Krzysztof Walenta, w okresie 6-9.VII, finansował WKZ w Rzeszowie.

Podobnie jak w roku ubiegłym badania te miały na celu wyeksplorowanie pozostałych partii cmentarzyska położonego w bezpośrednim sąsiedztwie z obszarem niszczonego wybieraniem żwiru. Kontynuowano prace badawcze na terenie zajmującym kulminacyjną część wzniesienia morenowego /stan. 4/, posuwając się rozległym wykopem /szerokości 64 m/ na północ w kierunku jeziora Zaleskiego. Przekopano obszar o powierzchni 864 m² na głębokości 60 - 100 m poniżej współczesnej powierzchni ziemi, przy czym odsłonięto jeden grób ciałopalny, 3 jamy oraz palenisko. Wszystkie odsłonięte obiekty były poważnie naruszone pracami niwelacyjno-przemysłowymi. Nieliczny i mocno zniszczony materiał ceramiczny z odkrytego grobu /nr 10/ nawiązuje charakterem swym do materiału ceramicznego uzyskanego tu podczas prac ratowniczych w ubiegłym roku. W oparciu o te analogie należy wiązać go z kulturą pomorską późnego okresu halsztackiego.

Brak pochówków oraz śladów innych znalezisk archeologicznych w miarę oddalania się od głównego skupiska grobów wskazywał ponad wszelką wątpliwość, że mamy tu do czynienia z obiektem całkowicie już wyeksplorowanym. Mimo daleko posuniętej dewastacji obiektu, na przebadanym obszarze o łącznej powierzchni 1632 m² zdołano jeszcze uratować 10 grobów ciałopalnych, 5 jam związanych z użytkowaniem cmentarzyska oraz jedno palenisko.